

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2012 - 2013

Sakuji TANAKA (UR Bşk.)

Sait FEYZİOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Akın TIRYAKIOĞLU (.Guv.Yrd.)

Tarih: 02.10.2012

Toplantı No: 1758

Bülten No: 1382

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

Merhaba Sevgili Dostlar;

Bu hafta toplantımız oldukça yoğun geçti. Öncelikle konuk konuşmacımız Prof. Dr. Sedat ÜSTÜNDAĞ bize böbreklerin insan sağlığı açısından ne kadar önemli organlar olduğu ana konusunu içeren sunumu ve hocamızın anlatım dili harikaydı. Kendisine buradan bir kez daha teşekkürlerimi iletiyorum.

Diğer konuğumuz Dr. Selçuk KÖSE' de Halk Ozanımız Neşet ERTAŞ'ın anısına minik bir müzik dinletisi sundu. Gitarla ünlü ozanımızın eserlerini yorumlaması harikaydı. Dr. Selçuk KÖSE' ye de teşekkürlerimi iletiyorum.

İki konuğumuzun kulübümüze gelip sunum yapmasını sağlayan Geçmiş Dönem Başkanımız Muzaffer MEMİŞ' ede çok teşekkür ederim.

Hafta sonu Kozyatağı Rotary Kulübü ile Çınar Restaurant' ta ortak toplantı gerçekleştirdik. Toplantımız çok samimi sıcak bir ortamda gerçekleşti. Toplantıya Sedat ÖNENGÜT, Cengiz BENAKMAN, İrfan KIZANLIK, Serhad CEYLAN, Muzaffer MEMİŞ, Reşat AYAN dostlarımızı ve eşleri ile birlikte katıldık.

Yine Edirne' de sayın Valimizin de katılımıyla gerçekleşen geçmiş dönem Governörümüz Sn.Fatih SARAÇOĞLU' nun organize ettiği mikro kredi ile ilgili toplantıda Sedat ÖNENGÜT, Sekreterim Bülent EGELİ ve Hasan ALTUNTAŞ dostumuz ile birlikte kulübümüzü temsil ettik.

Protokol ziyaretlerimize il sağlık müdürlüğü ve Milli eğitim müdürlüğü ziyaretimiz ile devam ettik. Ziyaretlerimizle ilgili ayrıntıları toplantılarımızda sizlerle paylaşmaya devam edeceğiz.

Üyelerimizden İsmail GÜMÜŞDERE'nin bir ameliyat geçirdiğini öğrendim, kendisine acil şifalar diliyorum.

Önümüzdeki hafta görüşmek dileğiyle.

Halil ALTUĞ

<u>KONUŞMACIMIZ</u> :	Prof.Dr.Sedat ÜSTÜNDAĞ	T.Ü.Tıp Fak.Dek.Yrd. (Konu: İnsan Böbreği)
<u>MİSAFİRLERİMİZ</u> :	Prof.Dr.Dilek MEMİŞ	T.Ü.Tıp.Fak.Anestezi ve Reanimasyon Bl.Dalı Başkanı
	Dr.Selçuk KÖSE	Göğüs Cerrahisi Uzmanı
	Dr.Ayten ÜSTÜNDAĞ	Uzman Doktor
	Ömer ERKMEN	Olmuksa Üretim Müdürü
	Kazım GILAN	Edirne Çiğeri Ustası
	İsmail BİLGİ	Mali Müşavir
<u>MAZERETLİ ÜYELERİMİZ</u> :	Gürkan KÖMÜRCÜ – İsmail GÜMÜŞDERE – Reşat AYAN	
<u>ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:</u>	Ali ES – Demirkan ÇAĞLAYAN – İsmet AÇIKGÖZ – Kenan KARAKUŞ	
<u>DEVAM DURUMU</u> :	66.67	
<u>MUTLU GÜNLERİMİZ</u> :	08 EKİM Birce CİRAVOĞLU	Doğum Günü
	10 EKİM İrfan KIZANLIK	Doğum Günü
	10 EKİM Serhad CEYLAN	Doğum Günü
	11 EKİM Dalya KARAKUŞ	Doğum Günü
		KUTLARIZ...

Önümüzdeki hafta toplantımız: **09.EKİM.2011** Salı Saat 20.00 Rotary Evinde

Başkan : Halil ALTUĞ

Üye : İsmail GÜMÜŞDERE

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Sekreter +Gel.D.B.: Bülent EGELİ

Geç.D.B. : Muzaffer MEMİŞ

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

Sayman : Reşat AYAN

edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Atatürk'ün mal varlığı

Atatürk'ün oteli, lunaparkı, gazoz fabrikası, şarap imalathanesi, deri fabrikası, 2 fırını, 4 lokantası, 443 baş sığırı, 13.100 baş koyunu ve 2.450 adet tavuğu olduğunu biliyor muydunuz?

Atatürk'ün mal varlığı konusu, bağışlandığı 1937'den beri bilinse de, 1968'e kadar tartışma gündemine getirilmemiş. Fethi Naci'nin 1968 tarihli "100 Soruda Atatürk'ün Temel Görüşleri" kitabı bu konuya yer vermiş. Doğan Avcıoğlu "Türkiye'nin Düzeni"nde özet geçmiş. Nihayet çok okunduğu için Atatürk'ün mal varlığı bilgisini kamuoyuna mal eden eser 1970 Şubat'ında arz-ı endam etmiş kitapçı vitrinlerine: Yazan: İsmail Cem. Adı: "Türkiye'de Geri Kalmışlığın Tarihi".

Sol hareketlerin bu canlı yıllarında Atatürk ile de sert bir hesaplaşma içine girilmişti; yani o tarihte sol, henüz Kemalizm'e eklemlenmiş değildi. Atatürk devrimlerini 'sol devrim'in bir aşaması kabul ediyor ve aşılması gerektiğini savunuyorlardı. Tabii Cumhuriyet'in ilk yıllarında solun devlet eliyle ezilmesini de bir tür tabii afet gibi değerlendiriyorlardı.

Atatürk'ün 11 Haziran 1937'de Hazine'ye devrettiği ve kendisi tarafından çıkarılan mal varlığı dökümünün orijinaline Başbakanlık Arşivi'nde ulaştım ve tam ve hatasız bir şekilde burada yayımlayacağım. Ancak önce Türkiye'de Atatürk'ün ne kadar ciddiye alındığına dair birkaç cümle.

Fethi Naci bazı hatalarla "Söylev ve Demeçler" in 4. cildinden alıyor listeyi. İsmail Cem de listeyi Naci'den aktarıyor ama kaynağını yanlış yorumlayarak onun bu bilgileri Mazhar Leventoğlu'nun "Atatürk'ün Vasiyeti" kitabından aldığını yazıyor. Derken Cem'in kitabı da başkalarına 'kaynak' oluyor! ve aynı hatalar devam edip gidiyor. Kimse gidip Başbakanlık Arşivi'ndeki orijinaline bakma zahmetine katlanmadığı için liste yalan yanlış yayımlanıp duruyor.

Biri de şu listenin orijinalini yayımlayıp tartışmalara son vermiyor ne yazık ki. Aşağıdaki liste, Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi'nde bulunan orijinal belgeden alınmış olup mesela önceki yayınlarda "çelik fabrikası" diye geçen ibarenin aslında "çeltik fabrikası" olduğu gibi vahim hataların düzeltilmiş şeklidir.

Hazırlattığı ve altına imza attığı listeye göre Atatürk Ankara'da Orman, Yağmurbaba, Balgat, Macun, Güvercinlik, Tahar, Etimesgut ve Çakırlar çiftliklerinden oluşan Orman Çiftliği ile Yalova'daki Millet ve Baltacı, Silifke'deki Tekir ve Şövalye çiftliklerinin, Hatay Dörtüol'daki portakal bahçesi ile Karabasamak çiftliğinin, ayrıca Tarsus'taki Piloğlu çiftliğinin sahibidir.

Atatürk, Hazine'ye bağışladığı malları 6 kalemde topluyor. İlk kalem, arazidir. Buna göre toplam 154 bin 729 dönüm araziye sahip olduğunu öğreniyoruz. Ayrıntılar şöyle:

- A) 582 dönüm meyve bahçeleri,
- B) 700 dönüm fidanlık (650 bin adet fidan),
- C) 400 dönüm Amerikan asma fidanlığı (560 bin adet kök bağ çubuğu),
- D) 220 dönüm bağ (88 bin adet bağ kütüğü),
- E) 375 dönüm sebze bahçesi (Fethi Naci'de 370 çıkmış),
- F) 220 dönüm zeytinlik (6.600 ağaçlık),
- G) 1.654 ağacın bulunduğu 17 dönüm portakallık (F. Naci 27 dönüm demiş),
- H) 15 dönem kuşkonmazlık, 100 dönüm park ve bahçe ile 2.650 dönüm çayır ve yoncalık,
- İ) 1.450 dönüm orman, 148 bin dönüm tarıma elverişli arazi ve meralar.

Sonra bina ve tesisler geliyor. Buna göre 51 adet binanın sahibi olduğunu yazıyor Atatürk.

- A) 45 adet yönetim binası ve ikametgâhı,
- B) 7 adet 15 bin baş koyun kapasiteli ağıl,
- C) Aydos ve Toros yaylalarında kurulan 6 adet mandıra, 8 adet at ve sığır ahır,
- D) 7 adet ambar, 4 adet samanlık ve otluk, 6 adet hangar ve sundurma,
- E) 4 adet lokanta, gazino ve eğlence yerleri, lunapark, 2 adet fırın, 2 adet sera.

3. kısımda fabrika ve imalathanelerini sıralıyor. Belgeden Atatürk'ün birer adet bira, malt, buz, soda ve gazoz, deri, tarım aletleri ve demir fabrikası ile biri Ankara'da, diğeri Yalova'da olmak üzere 2 adet modern süt fabrikası bulunduğunu öğreniyoruz. Ayrıca yine Ankara ve Yalova'da birer geniş yoğurt imalathanesi, yılda 80 ton şarap üretme kapasitesine sahip bir şarap imalathanesi, elektrikli bir değirmeni, İstanbul'daki bir çeltik fabrikasında yüzde 40 hissesi, her biri 15'er ton kaşar, 1.000 teneke beyaz peynir, 600 teneke tuzlu yağ yapmaya elverişli 2 imalathanesi faal haldeymiş. "Umumi tesisat" başlığı altında şu bilgilere yer verilmiş:

- & A) Ankara ve Yalova'da iki tavuk çiftliği,
- B) Yalova'daki çiftliğinde iki özel iskele ve liman tesisatı,
- C) 3'ü Ankara'da, 2'si İstanbul'da olmak üzere 5 adet satış mağazası,
- D) Orman Çiftliği'nde kanalizasyon, sulama, telefon ve elektrik tesisatı, küçük beton köprüler, özel yollar, içme ve su dağıtım şebekesi; Yalova ve Tekir çiftliklerinde de benzer tesisat.
- E) Orman Çiftliği'nde çiftlik müzesi ile ufak çaplı bir hayvanat bahçesi tesisatı.

Listenin en ilginç kısmını ise canlı hayvanlar oluşturuyor. Buna göre Atatürk'ün,

A) Kıvırcık, merinos, karagül, karaman cinslerinden 13.100 baş koyunu,

B) Simental, Hollanda, Kırım, Jersey, Görensey, Halep ile yeni üretilen Orman ve Tekir ırklarından 443 baş sığırı,

C) İngiliz, Arap, Macar ve yerli ırklardan 69 adet koşu ve binek atı, 58 adet çoban merkebi,

D) Legorn, Rhode Island ve yerli ırklardan 2.450 adet tavuğu varmış.

Liste bitmedi henüz. Son olarak sıra cansız demirbaşlarda. .

Atatürk'ün cansız mal varlığı arasında 16 traktör, 13 harman ve biçerdöver makinesi ve o günün fiyatlarıyla 66 bin lira değerinde (bu rakam önce yazılıp sonra karalanmış) "bilumum" ziraat alet ve edevati, 35 tonluk bir adet deniz motoru (Yalova Çiftliği'nde), 5 adet kamyon ve kamyoneti, 2 adet binek otomobili ile 19 adet çiftliklerin servislerinde çalıştırılan binek ve yük arabası bulunuyormuş.

Özetlersek Atatürk'ün 154 bin 729 dönüm araziye; belgede 51 yazıyor ama benim hesabıma göre 91 binaya; 6 fabrika, 5 imalathane, 1 değirmen ve 1 çeltik fabrikası ortaklığına; 2 tavuk çiftliğine, iki özel iskeleye, 5 mağazaya, çeşitli sulama vs. tesisatına, köprülere, müzeye ve hayvanat bahçesine; binlerce koyun, sığır, at ve tavuğa; traktör, deniz motoru, kamyon, kamyonet, otomobil ve servis araçlarına sahip olduğunu görüyoruz. Sen ne diyorsun? diyenlere, gidin, laik ve Kemalist olduğundan kuşku duymadığınız İsmail Cem'in kitabını okuyun diyorum. İsmail Cem'in, Mustafa Kemal'in 1923'te Balıkesir'de söylediği şu sözleri sansürlemesi ne anlama geliyor, iyi düşünün:

"Kaç milyonerimiz var? Hiç. Bundan dolayı biraz parası olanlara da düşman olacak değiliz. Tersine memleketimizde birçok milyonerlerin, hatta milyarderlerin yetişmesine çalışacağız."

Foto: Niyazi ETKER 1937

EDİRNE ELEKTRİK SANTRALİ.

1930'da, İtalyan Marelli Şirketi tarafından kurulmuş ve işletilmeye başlamış olan fabrika kentin gereksinimi elektrik enerjisini üretmek üzere inşa edilmiştir. Fabrikaya bağlantılı 6 adet trafo üzerinden kente elektrik dağıtımı başlatılmıştır. Bina ve bağlantılı elektrik şebekesi 1937'de Edirne Belediyesine devredilmiş, 1965'te kentin interkonnekte yurtiçi elektrik dağıtım şebekesine katılmasına kadar işlevini sürdürmüştür. 1982'de kentteki elektrik dağıtımı, tüm mülkiyet ve işletim bakımından Türkiye Elektrik Kurumu'na devredilmiştir. Günümüzde Trakya'da elektrik dağıtımı TREDAS (Trakya Elektrik Dağıtım A.Ş.) tarafından sürdürülmektedir. Bina bugün kullanılmamaktadır. Ancak koruma-kullanım önerileri geliştirilmektedir. Restorasyonu ile birlikte bir "kültür merkezi" olabilecek mekan potansiyeli vardır.

Bu sabah çok sevdiğim bir dostumun Almanya'daki olağanüstü başarısını öğrendim. Piyanist Elif Şahin, dünyanın en büyük yarışmalarından biri olan HUGO WOLF YARIŞMASI'NDA soprano partneri ile birlikte dünya birincisi oldu. Bu yıl özellikle Türkiye klasik müzikte bir atağa kalkmış gibi.13 yaşındaki harika kemancı Berfin Aksu, Romanya'da ENESCU yarışmasında birinci oldu.

*Bir kaç ay sonra da Çek Cumhuriyeti'nde yine birinci oldu.BERFİN AKSU.

*Bu ismi unutmayın.*Borusan Orkestrası Salzburg Festivalinin Açılış Kutlaması konserini çaldı.Bu bir ilktir.

Benim adıma Dortmund, Paris, Baden, Hamburg, Meran gibi mühim merkezlerde festivaller düzenlendi. Beni bir icracı olarak iyi bilen bu mekanlarda, bir kaç gece boyunca bestelerimi ve memleketimin kültürünü, halk sanatçılarımızı, köklü müziğimizi tanıtmaya şansım oldu.

*Mayıs ayında, Borusan yaylı sazlar dördlüsü New York'da bir yarışmada, 90 grup arasından dünya birincisi oldu.Ve son olarak, Hugo Wolf yarışmasında birinci olan dostum ELİF ŞAHİN.

Klasik müzikçilerin başarı basamaklarından tırmanışında en önemli faktör yarışmalardır.Düşünün, bu gün dünyada milyonlarca Piyanist yaşamakta.Hangisi iyi? Hangisi daha iyi?

*Milyonlarca kemancı...*Sopranolar... Tenorlar...

7 yıl yaşadığım NEW YORK şehrinde dile kolay "on bin profesyonel piyanist" yaşamaktaydı.Nefes kesici mücadeleyi düşünün.on bin piyanist ! Aynı şehirde...

Onların arasından sıyrılıp ilk yüze girmenin ne kadar zor olduğunu ya da dahası, çok çok çok özel bir yerlere; "İlk ona girmenin" zorluklarını düşünün...

*Ne kadar iyi olmak lazım.Kusursuz olmak lazım. Ne kadar içsel olmak lazım.Her tür haksızlıkta yılmamak için ne kadar güçlü olmak lazım.

*Bu yarışmalarda kimi zaman haksızlıklar da yapılmakta.Öğrencisini kayıran jüri üyeleri olmuyor değil...*****

Zordur yarışmalar.2-3 saatlik bir repertuar hazırlar tüm yarışmacılar.Kaset -CD ile olan yüzlerce başvurudan seçilen 120 kadar yarışmacı ilk elemeye katılır.Sonra ikinci eleme, sonra son 15 kişinin kaldığı yarı final. Sonra son 6 kişinin kaldığı final gibi...

*Benim katıldığım yarışmada, 1995 yılında finalde bir kural vardı.15 Jüri üyesinin hepsinin "EVET" demesi lazımdı.14'ü "evet" 1'i "hayır" bile dese o yarışmayı kazanmak mümkün değildi.

*Artık Türkiye ve Türkler için de değişti durumlar.Türk sanatçıları da bu yarışın içindedir.Benden 12 yıl sonra Çellist Efe Baltacıgil, 2007 yılında Young Concert Artists yarışmasını kazanan ikinci Türk sanatçı oldu.

Bu sanatçıları Türk halkı tanıyor mu?Medya ilgi gösteriyor mu?Sizler konserlerine gidiyor musunuz? Hiç gazetelerde gördünüz mü?

Yani Sezen Aksu'nun yurt dışına alışverişe gittiğini bile detaylıca okuyoruz.Sorun yok.Peki sizler, Berfin'in, Ege Baltacıgil'in ya da Borusan dördlüsünün başarılarını basınımızda okudunuz mu?

*Daha farklı sorular da yöneltebilirim;

-İzmir'de bir ULVİ CEMAL ERKİN SOKAĞI var mıdır mesela?

-Ankara'da, tüm dünya müzikologlarının ilgisini çeken, enteresan bir "makamsal armoni sistemi" yaratmış olan KEMAL İLERİCİ için her hangi bir sokak var mı?Kemal İlerici ismini bilen var mı?Türkiye'de 4-5 Orkestra'nın ve 2-3 koronun kuruculuğunu yapmış, (burada 1500 kişiye iş imkanı sağlamış diye eklemek isterim) bir HİKMET ŞİMŞEK anılıyor mu?

*Hikmet Şimşek, çağdaş Türk bestecilerinin Avrupa'da tanıtılması için hayatı boyunca çok uğraştı.

*Pazar akşamı Almanya'da birinci olan Elif yaklaşık 12 yıldır Almanya'da yaşıyor.Özellikle son 8 yıl Lied (Alm. Şarkı) üzerine çok yoğunlaştı.Alman Lied kültürü çok ileridir.Mozart'la Beethoven'la (klasik dönem) başlar besteciler şarkı bestelemeye.Özellikle 600 Lied bestelemiş olan SCHUBERT ile ilk doruğa ulaşılır.Bu besteciler, Goethe, Schiller, Heine, Hölderlin, Eichendorf gibi dönemin en büyük şairlerini bestelerlerdi.250 Lied bestelemiş olan Schumann sonra Brahms ve Hugo Wolf gibi Lied bestecileri var.Mahler... Fransa'da Debussy, Ravel, Faure...

*Ve günümüz bestecilerin bestelediği çağdaş şarkılar...Ne güzel bir kültür.Bizde de olması lazım.

*Bestecilerin Metin Altıok, Turgut Uyar, Cemal Süreya, Ece Ayhan, Can Yücel, Nazım Hikmet, Orhan Veli, Pir Sultan, Yunus Emre ve daha nice büyük şairimizi bestelemesi lazım.

Mümkün mertebe çok "şiir - müzik birleşmesi" yaratılması bir kültür için iyidir.Dil için iyidir.Müzik ve ses için iyidir.

Kalite için iyidir.

*(Hakkı Bulut, "Müzikte niye kalite aransın ki?" demişti televizyonda. Donakalmıştım. Herhalde kendisi NewYork'daki 10.000 piyanistten biri olaydı bu soruyu sormazdı diyelim?)

*Popçulara sokak isimleri verildi. Bir itirazım yok.Hatta sokağın ismini siyasi nedenlerle değiştirmeye kalkışmalara itirazım bile var.Ama sorun bir; kültür insanlarına ne kadar önem verdik?

*Hep 'AŞKIM AŞKIM YARİM YARİM' diye süregelen şarkı sözlerinden sıkılmadık mı?

*Bize biraz gerçek kültürümüze yoğunlaşmak düşmez mi?

Fazıl SAY